

עצמה.

ולדברי רבי אלעזר משום בר קפרא [כפי שהעמידם רבי אבין], **לא רק אברים ופדרים כשרים שלא נתעכלו מאתמול, מעבירים ממערכה גדולה למערכה רביעית, אלא אף אברים ופדרים פסולים**, [אותם אלו שדינם שבדיעבד אם עלו למזבח לא ירדו], אם לא נתעכלו מאתמול, מעבירים אותם ממערכה גדולה למערכה רביעית^א.

- **ללשון ראשון**, יש חילוק בין אברים ופדרים פסולים שלא נתעכלו מאתמול, לבין אברים ופדרים כשרים שלא נתעכלו מאתמול, **שאת הכשרים מעבירים למערכה רביעית, אף אם לא משלה בהם האש מאתמול, אבל את הפסולים מעבירים למערכה רביעית, רק אם משלה בהם האש מאתמול** [ואם לא משלה, נשרפים מחוץ למזבח כשאר פסולים].

- **וללשון שני, אין חילוק בין אברים ופדרים פסולים שלא נתעכלו מאתמול, לבין אברים ופדרים כשרים שלא נתעכלו מאתמול, ואלו ואלו שווים הם, שאין מעבירים אותם למערכה רביעית, אלא אם כן משלה בהם האש מאתמול.**

מערכה רביעית בשבת

נתבאר, שלדעת רבי מאיר, היתה על המזבח מערכה רביעית, שעליה היו נותנים אברים ופדרים של אתמול, שלא נתעכלו על המערכה הגדולה כל הלילה.

ולדברי רבי אלעזר משום בר קפרא, וכן לדברי רבא, דעת רבי מאיר, שאפילו בשבת היו עושים מערכה זו לשרוף עליה אברי חול של אתמול, שהיו על המזבח כל הלילה, ולא נתעכלו.

לדברי בר קפרא אף שכן דעת רבי מאיר, **אין ראייה לכך ממשנתנו.**

כי אף ששנינו בה שבכל יום היו על המזבח ארבע מערכות, ניתן לומר שהכוונה לכל ימות החול, ולא לשבת.

^א ולכאורה, הוא הדין לדעת חכמים החולקים על רבי מאיר, מסדרים אותם על הכבש והסובב עם הכשרים, ולאחר הקרבת התמיד, מחזירים אותם למערכה גדולה. אמנם אם כן הוא יל"ע למה נאמרו הדברים הללו כדעת רבי מאיר ולא כדעת חכמים הלא בכל הסוגיה הזו שווים הם אלא שמה שנותן רבי מאיר במערכה רביעית נותנים חכמים במערכה גדולה. ושמה לדעת סוגיה זו הלכה כרבי מאיר. ויל"ע בכל זה.